47. MUHAMMED SÛRESİ

Medîne döneminin ilk yıllarında indirilmiştir. Ancak on üçüncü ayetin hicret esnasında indirildiği rivâyet edilir. İkinci ayetinde Peygamberin ismi geçtiği için bu adı almıştır. Savaşla ilgili temel pre nsipleri içermesi sebebiyle "Kıtal: savaş sûresi" olarak da bilinen sûre, 38 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imin adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Bu mesajı inkâr eden ve insanları Allah yolundan engelley e n zâlimler var ya; işte Allah, onların İslâm aleyhindeki bütün

çalışmalarını eninde sonunda başarısızlığa uğratacak ve yaptıkları sözde iyilikleri geçersiz kılacaktır.

- 2. İman edip bu imana yaraşır güzel davranışlar, salih ameller ortaya koyan ve Rab'leri tarafından Muhammed'e gönder i I e n Kur'an adındaki hakikate inananlara gelince, Allah onların kusurlarını bağışlayacak ve durumlarını her geçen gün daha da iyileştirecektir.
- 3. İşte, Allah'ın her toplum için geçerli kıldığı toplumsal yasa budur! Çünkü inkâr edenler, hikmet ve hakîkatten yoksun bâtıl inançlarının ve sapık ideolojilerin peşinden giderler; Kur'an'a inananlar ise, Rab'lerinden gelen Gerçeğin ışığında yürürler. İşte Allah, inanan ve inanmayan insanların durumunu böyle canlı örneklerle gözler önüne seriyor.
- 4. Öyleyse, ey iman edenler, s ize saldıran kâfirlerle savaşta karşılaştığınız zaman, bir

daha toparlanamayacakları şekilde düşman kuvvetlerini imha edinceye kadar onların boyunlarını vurun ve nihâyet, onlara karşı kesin bir üstünlük elde edince, düşman askerlerini esir alın. Savaş bittikten sonra da, elinizdeki esirleri ya lütfedip karşılıksız saliverin, ya da ödeyecekleri tazminat karşılığında veya Müslüman esirlerle değiş tokuş yaparak serbest bırakın ki böylece, onlar harp silahlarını tamamen bırakmış v e Müslümanlar lehine savaşın sonucu alınmış olsun. İşte, savaş esirleri konusunda Allah'ın hükmü **budur.** O hâlde, sakın bu hükümleri yumuşak bulup sınırı aşmayın! Unutmayın ki, **eğer Allah** bütün kâfirlerin kökünü kazıyıp tamamen yok etmek isteseydi, gökten bir azap göndererek onları bizzat Kendisi cezalandırabilirdi fakat bunun yerine, sizi birbirinizle imtihân etmek için müminlere, zâlimlerle savaşıp yeryüzünde adâleti egemen kılma görevini vermiştir.

Allah yolunda canlarını fedâ edenlere gelince, Rableri onların yaptıklarını elbette

boşa çıkarmayacaktır.

- 5. Onları kendi katında ikramlarla karşılayıp muratlarına erdirecek ve kalplerini huzura kavuşturacaktır.
- 6. Ve en sonunda onları, ke ndilerine söz verdiği cennet bahçelerine koyacaktır. O hâlde;
- 7. Ey iman edenler! Eğer Allah yolunda mücâdele bayrağı açan öncü Müslümanlara yardım ederseniz, O da size yardım edecek ve her alanda gücünüzü artırarak ayaklarınızın yere sağlam basmasını sağlayacaktır.
- 8. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere gelince, onların hakkı, dünyada da âhirette de yıkılıp yok olmaktır! Allah, onların düzenlerini bir gün başlarına geçirecek ve bütün yaptıklarını boşa çıkaracaktır.
- **9. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiği** bu kitabın hükümleri**ni beğenme**yip, hiçbir ahlâkî kural

tanımayan arzu ve heveslerini ilâh edin**diler;** böylece Allah, onların bütün yaptıklarını geçersiz kıldı.

- 10. Peki onlar, geçmişte helâk edilen toplumların yeryüzünde bıraktıkları harabeleri, yerle bir olmuş şehir kalıntılarını dolaşıp da, kendilerinden önceki isyankâr kavimlerin sonlarının nice olduğunu görmüyorlar mı? Allah'ın onları nasıl yok ettiğine bakıp ibret almıyorlar mı? Zulüm temeline dayanan sistemlerin ayakta kalamayacağını anlamıyorlar mı? Ve düşünemiyorlar mı ki, çağdaş kâfirleri de aynı son beklemektedir!
- II. İşte, Allah'ın her toplum için geçerli kıldığı yasa budur! Çünkü Allah, inananların dostu, yardımcısı ve koruyucusudur; inkârcıların ise hiçbir koruyucusu yoktur! İşte bunun içindir ki:
- 12. Allah, ayetlerine iman eden ve bu imana yaraşır güzel ve yararlı işler yapanları,

içerisinde ırmaklar çağıldayan cennet bahçelerine koyacaktır. İnkârc ılara gelince, onlar da hiçbir ahlâkî endişe taşımayan hayvanlar gibi yiyip içerek dünyanın gelip geçici zevkleriyle bir süre oyalanacak, fakat sonunda ateşi boylayacaklar!

- 13. O hâlde, ey şanlı Elçi! Sen hiç üzülme! Seni öz yurdundan çıkaran halkından daha güçlü nice toplumlar vardı ki, sonunda hepsini yok ettik ve hiç kimse onları azâbımızdan kurtaramadı! Öyle ya;
- 14. Rabb'inden gelen Kur'an gibi apaçık bir delile göre hayat programını çizen bir toplum ile, işlediği kötülüklerin cazibesine kapılarak zamanla çirkinlikleri güzel görmeye başlayan ve yalnızca arzu ve heveslerinin peşine takılan bir toplum hiç aynı olur mu?
- 15. Dürüst ve erdemlice bir hayatı tercih ederek kötülüğün her çeşidinden titizlikle sakınan kimselere söz verilen cennetin

misali şöyledir: Öyle hârika bir bahçe ki, içinde hiç bayatlamayan tertemiz su ırmakları, tadı bozulmayan taptaz e süt ırmakları, içenlere lezzet veren ve dünyadakiler gibi sarhoş etmeyen şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları var. Bahçenin sâkinleri, bütün bu nîmetlerden diledikleri gibi yararlanacaklar. Ayrıca onlara, canlarının çektiği her çeşit meyvel e r sunulacak ve en önemlisi, Rab'lerinden bir bağışlama ile taltif edilecekler. Şimdi düşünün; böyle bir ortamda yaşayan insanlar ile; sonsuza dek ateşte kalan ve bağırsaklarını paramparça edecek kaynar sudan içmeye mahkûm edilen kimseler hiç aynı olur mu? Elbette olmaz! Fakat kibir ve inatlarının kölesi olan münâfıklar, bunu anlamaya yanaşmazlar.

16. İçlerinde, Kur'an okurken sana kulak verenler de var fakat hakîkate ulaşmak gibi samîmî bir niyete sahip olmadıklarından, onu gereğince anlayamazlar. Nitekim, senin yanından ayrılır ayrılmaz, kendilerine Kur'an hakkında

derin ilim verilmiş olan samîmî Müslümanlara alaycı bir edayla "Bu adam demin ne söyledi? İçimizden onu anlayan oldu mu?" diye sorarlar. İşte onlar, sürekli keyiflerine göre davrandıkları ve şeytânî arzu ve heveslerini ilâh edindikleri için, Allah tarafından kalpleri mühürlenmiş olan kimselerdir!

17. Doğru yolu bulmak isteyenlere gelince, öğrendikleri her bir ayet, onların hidâyetlerini daha da artırır, güçlendirir ve kendilerine üstün bir sorumluluk bilinci kazandırır.

İmdi; hakîkati tüm berraklığıyla gözler önüne seren bunca deliller, mûcizeler ortada dururken, bu inkârcılar tövbe edip ebedî mutluluğa ulaşmak için daha ne duruyorlar?

18. Yoksa onlar, hiç farkında olmadıkları bir anda, ölüm meleğinin karşılarına dikilmesini veya kıyâmetin ansızın kopmasını mı bekliyorlar? Zaten onun bazı belirtileri

gelmiş bulunuyor. İşte bu Kur'an, kıyâmetin gerçekleşeceğinin en büyük işâretlerinden biridir. Öyleyse, gelin iş işten geçmeden tövbe edip Rabb'inize yönelin! Çünkü Son Saat gelip çattıktan sonra, günahkârların gecikmiş pişmanlıkları kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır!

- 19. Öyleyse, ey Peygamber! Şunu iyi bil ve bildir ki, Allah'tan başka boyun eğilecek bir otorite, emrine itaat edilecek bir tanrı yoktur! Bunun için, yalnızca O'na kulluk et fakat hiçbir zaman kulluğunla övünme; aksine, hem kendi günahın, hem de mümin erkeklerin ve mümin kadınların günahları için O'ndan bağışlanma dile! Allah, dönüp dolaştığınız yeri de, varacağınız yeri de çok iyi bilir.
- 20. İnananlar, "Zâlimlerle savaşmamıza izin veren bir sûre indirilse ne iyi olurdu!" diyorlardı. Fakat savaştan söz eden açık hükümlü bir sûre indirilince, kalplerinde hastalık bulunan münâfıkların, ölüm

baygınlığı geçiren birinin baktığı gibi sana korku ve dehşet içinde baktıklarını görürsün. Oysa yapmaları gereken şuydu:

- 21. Allah'ın emrine gönülden itaat etmek ve O'nun yolunda mücâdeleye hazır olduğunu ifâde ederek güzel sözler söylemek! İş ciddiye bindiği ve düşman askerleriyle karşı karşıya gelindiği sırada, Allah'a verdikleri sözü yerine getirselerdi kendileri için iyi olurdu. Fakat sözlerinden dönüverdiler!
- 22. Demek ey münâfıklar, fırs atını bulup yönetimi ele geçirecek olsanız, yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve akrabalık, komşuluk, arkadaşlık gibi değerleri hiçe sayarak aranızdaki sevgi. saygı bağlarını koparıp atacaksınız, öyle mi!
- 23. İşte onlar, Allah'ın rahmetinden uzaklaştırıp lânetleyerek kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.
 - 24. Peki onlar, Kur'an'ı hiç incelemiyorlar

- mı? Allah, insan, evren, hayat, ölüm; insanın menşei, yaratılış amacı, uyması ger eken prensipler, ölümden sonra onu bekleyen âkıbet ve benzeri konularda bu kitabın getirdiği açıklamaları inceleyip de, ondaki hidâyet aydınlığını göremiyorlar mı? Yoksa gönülleri üzerinde, hakîkati görmelerine engel kibir, inat, ö nyargı gibi kilitler mi yar?
- 25. Doğrusunu isterseniz, kendilerine İslâm'ın apaydınlık yolu açıkça gösterildikten sonra yeniden inkâr ve cehâlet karanlı klarına özlem duyup gerisin geriye dönenler, şeytanın ayartmasına kapılmış ve onun süslü vaatleriyle aldanmış kimselerdir.
- 26. Evet, öyledir. Çünkü onlar, Allah'ın gönderdiği bu Son Kitabın hükümlerini beğenmeyen müşriklere ve Yah udilere gizlice söz vererek, "Biz Kur'an'a inanıyor görünsek de, bazı konularda size itaat edeceğiz!" demişlerdi. Oysa Allah, o gizli konuşmalarını çok iyi bilmekteydi. Fakat onlar

Allah'ı hesaba katmadılar da, Müslümanlara karşı kâfirlerle ittifak kurmaya kalktılar. Böyle yapmakla, çıkarlarını koruduklarını mı sanıyorlar?

- 27. Peki, ölüm melekleri onların yüzlerine ve sırtlarına vura vura canlarını söküp alırlarken, halleri nice olacak?
- 28. Evet, böyle; çünkü onlar, Allah'ı gazâba getirecek şeylerin ardına düştüler ve O'nun hoşnutluğunu kazandıracak davranış ları beğenmediler; böylece Allah, onların ara sıra yaptıkları güzel işlerini de boşa çıkarmış oldu.
- 29. Yoksa kalplerinde hastalık bulunan bu münâfıklar, müminlere karşı besledikleri kinlerini ve hâince tuzaklarını Allah'ın ortaya çıkarmayacağını mı sanıyorlardı?
- 30. Heyhât! Eğer dileseydik, ey Muhammed, gaybın perdelerini açar ve münâfıkların maskesini düşürerek onları sana gösterirdik ve sen onları görür görmez yüzlerinden tanırdın.

Fakat imtihân hikmeti gereğince, size gaybı bildirmeyeceğiz. Ama yine de sen, onları davranışlarından ve konuşma tarzlarından tanıyabilirsin.

O hâlde, ey müminler! İkiyüzlülerin saf dışı bırakıldığı bir İslâm toplumu oluşturmak için var gücünüzle çalışın. Unutmayın ki, Allah bütün yaptıklarınızı bilmektedir.

- 31. Andolsun ki, içinizden Allah yolunda mücâdele eden ve bu uğurda karşısına çıkan sıkıntılara sabreden samîmî ve fedâkâr müminleri ortaya çıkarıncaya kadar, hepinizi çetin bir sınavdan geçireceğiz; ayrıca, iman ve itaat konusundaki bütün iddialarınızı birer birer denemeye tâbi tutacağız.
- 32. Allah'ın ayetlerini inkâr eden, insanları Allah yolundan çevirmeye çalışan ve doğru yol apaçık gösterildikten sonra Peygambere karşı gelen şu ikiyüzlüler, Allah'ın dâvâsına kesinlikle zarar veremeyeceklerdir. Çünkü

- Allah, **onların** İslâm ve Müslümanlar aleyhindeki **faaliyetl e r i n i** ve komplolarını **boşa çıkaracaktır.**
- 33. Öyleyse, ey inananlar! Allah'ın Kitabına kayıtsız şartsız uyun ve ayrıca, bu Kitabın pratik hayata uygulanmasında mükemmel bir örnek olan Peygamberin sünnetine de kayıtsız şartsız uyun; sakın bunları hafife alıp da, bugüne kadar yapmış olduğunuz güzel davranışlarınızı boşa çıkarmayın!
- 34. Unutmayın, Kur'an'a veya Peygambere karşı gelerek Allah'ı inkâr eden, bununla da kalmayıp, sinsi propagandalarla insanları Allah yolundan çevirmeye çalışan ve en sonunda azgın bir kâfir olarak can veren kimseleri, Allah kesinlikle bağışlamayacaktır!
- 35. Öyleyse, yeryüzünde Kur'an'ın ortaya koyduğu hayat sistemini egemen kılmak için mücâdele verirken, sakın gevşekliğe kapılıp da zâlimlerin egemenliğini perçinleyen ve müminleri

zillete mahkûm eden bir barış için düşmana yalvarmayın! Önce özgürlük ve adâlet, sonra barış! Kur'an çizgisinde yürüdüğünüz sürece, ahlâkî, kültürel, ekonomik, siyâsî, askerî ve benzeri yönlerden en üstün olan sizsiniz! Çünkü Allah sizinle beraberdir ve bu uğurda harcadığınız emeklerinizi kesinlikle karşılıksız bırakmayacaktır!

Evet, Allah'ın yardımıyla nice z aferler kazanacak, nice ganîmetler elde edeceksiniz. Fakat er meydanında düşmanla göğüs göğse çarpışmak kadar, belki daha da çetin bir imtihân var ki, işte asıl kahramanlığı burada göstermelisiniz:

36. Bu dünya hayatı, son derece cazip, fakat gelip geçici bir oyun ve eğlenc eden başka bir şey değildir. Bu yüzden asıl hedefiniz, ebedî mutluluğu kazanmak olmalıdır: Eğer siz Allah'a ve âhiret gününe gereğince iman eder ve erdemlice bir hayatı tercih ederek kötülüklerden sakınırsanız, Allah size hak ettiğiniz mükâfâtı verecektir. Üstelik sizi, meşrû

zevklerinizden yoksun bırakacak da değildir. Yani Allah **sizden,** bütün **malınızı mülkünüzü** İslâm uğrunda fedâ etmenizi **istemiyor.** Çünkü O, insanın gücünü ve kapasitesini çok iyi biliyor:

- 37. Eğer Allah, imkânsız bir ideali gerçekleştirme adına sizden bütün malınızı isteseydi ve bunun için size baskı yapsaydı, doğal olarak cimriliğe kapılırdınız ve insanın yaratılıştan taşıdığı özelliklere ters olan bu uygulama, içinizdeki kin ve nefret duygularını harekete geçirir ve sizi, şefkat ve merhametten yoksun bir toplum hâline getirirdi. İşte bunun içindir ki;
- 38. Ey inananlar! Sizler, Allah yolunda malınızın sadece bir kısmını ve gönüllü olarak harcamaya dâvet ediliyorsunuz fakat yine de, içinizden cimrilik edenler var. Şunu unutmayın ki, her kim bu yolda cimrice davranırsa, ancak kendisine karşı cimrilik etmiş olur. Çünkü Allah hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değild i r, dolayısıyla sizin

yapacağınız ibâdetlere, ver eceğiniz sadakalara ihtiyacı yoktur; asıl buna muhtaç olan sizlersiniz.

O hâlde, seçim sizin: Eğer Kur'an'ı yaşama ve tebliğ etme görevini başarıyla yürütürseniz, dünyada da, âhirette de şeref ve üstünlük kazanırsınız. Yok eğer yüz çevirirseniz, Allah emânetini sizden geri alır ve sizin yerinize, bu dâvâyı cesaretle omuzlayacak ve sizin durumunuza düşmeyecek başka bir toplum getirir!